

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 stycznia 2012 r.

Pozycja 48

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 stycznia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych

Na podstawie art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249, z 2009 r. Nr 224, poz. 1806 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 232) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 168 dodaje się § 168¹ i § 168² w brzmieniu:

„§ 168¹. Wnioski o zarejestrowanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której umowę zawarto przy wykorzystaniu wzorca umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością udostępnionego w systemie teleinformatycznym, złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego są rozpoznawane w terminie 1 dnia roboczego od daty wpływu wniosku. Nie stosuje się przepisu § 48 ust. 1.

§ 168². W sprawach inicjowanych w postępowaniu rejestrowym drogą elektroniczną doręczenia orzeczeń i pism sądowych są dokonywane elektronicznie poprzez przesłanie odpisu w postaci elektronicznej na adres nadawcy pisma w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi złożenia wniosku o wpis sądowi rejestrowemu.”;

2) § 288 otrzymuje brzmienie:

„§ 288. O terminach rozpoznawania spraw na rozprawach lub na posiedzeniach z udziałem stron zawiadamia się oskarżyciela publicznego przez doręczenie mu wokandy, które powinno nastąpić bezzwłocznie po jej sporządzeniu, najpóźniej w ciągu 7 dni przed wyznaczonym terminem rozpoznania sprawy. W pilnych przypadkach sąd może dokonać zawiadomienia w inny sposób.”;

3) w § 313 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korespondencja tymczasowo aresztowanych i skazanych z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym, organami ścigania, organami wymiaru sprawiedliwości i innymi organami państwowymi, organami samorządu terytorialnego, Rzecznikiem Praw Obywatelskich, Rzecznikiem Praw Dziecka oraz organami powołanymi na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących ochrony praw człowieka nie podlega cenzurze, nadzorowi oraz zatrzymaniu i niezwłocznie przesyła się ją do adresata bez jakiegokolwiek oznakowania.”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 205, poz. 1364 oraz z 2011 r. Nr 109, poz. 627, Nr 126, poz. 714 i Nr 203, poz. 1192.

4) w § 357 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde orzeczenie, które staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, powinno być skierowane do wykonania bezzwłocznie, nie później niż 14 dni od daty uprawomocnienia lub od daty zwrotu akt sądowi pierwszej instancji. Postanowienia wydane w postępowaniu wykonawczym wykonalne z chwilą wydania powinny być skierowane do wykonania w dniu ich wydania.”;

5) w § 361 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Prezes sądu lub upoważniony sędzia wzywa skazanego do stawienia się w wyznaczonym terminie we właściwym areszcie śledczym położonym najbliższej miejsca jego stałego pobytu. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach niestawiennictwa. Prezes sądu lub upoważniony sędzia może polecić doprowadzenie skazanego do aresztu śledczego bez wezwania.

2. O terminie wyznaczonym skazanemu do stawiennictwa prezes sądu lub upoważniony sędzia zawiadamia administrację właściwego aresztu śledczego położonego najbliższej miejsca stałego pobytu skazanego, zobowiązując ją jednocześnie do zawiadomienia sądu o niezgłoszeniu się skazanego w tym terminie.

3. Polecając Policji doprowadzenie skazanego do aresztu śledczego, prezes sądu lub upoważniony sędzia przesyła jednostce Policji właściwej według ostatniego miejsca pobytu skazanego nakaz doprowadzenia i wskazuje areszt śledczy położony najbliższej miejsca jego stałego pobytu, do którego doprowadzenie ma nastąpić. Jeżeli skazanym jest żołnierz, a sąd zarządza doprowadzenie go do aresztu śledczego położonego najbliższej miejsca jego stałego pobytu, nakaz doprowadzenia przesyła się właściwym organom wojskowym.”;

6) w § 364 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. W celu wykonania wyroku skazującego na karę ograniczenia wolności właściwy organ postępowania wykonawczego przesyła odpis lub wyciąg z wyroku ze wzmianką o wykonalności:

- 1) podmiotom wymienionym w art. 56 § 2 i 3 K.k.w. – w przypadku orzeczenia wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w podmiocie zatrudniającym wskazanym przez właściwy organ samorządu terytorialnego lub innym wskazanym przez sąd, w placówce służby zdrowia lub opieki społecznej, instytucji lub organizacji niosącej pomoc charytatywną względnie reprezentującej społeczność lokalną;
- 2) podmiotowi zatrudniającemu skazanego – w przypadku orzeczenia potrącenia wynagrodzenia za pracę.

2. Do odpisu lub wyciągu z wyroku dołącza się pouczenie o obowiązku zawiadomienia właściwego organu postępowania wykonawczego o dacie rozpoczęcia wykonywania kary ograniczenia wolności oraz o obowiązkach, o których mowa w art. 58 § 1 i 2 oraz art. 59 K.k.w. Podmioty, o których mowa w art. 56 K.k.w., należy również pouczyć o treści art. 83 K.k.

3. Jeżeli kara ograniczenia wolności ma być wykonywana w okręgu innego sądu niż sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, należy przesłać temu sądowi odpis lub wypis z wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, ze wzmianką o wykonalności, oraz odpisy dokumentów z akt sprawy, niezbędnych dla prawidłowego wykonania kary.”;

7) § 366 otrzymuje brzmienie:

„§ 366. W celu wykonania grzywny prezes lub upoważniony sędzia sądu, który wydał wyrok w pierwszej instancji, a w wypadkach wskazanych w ustawie sąd właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu skazanego, bezzwłocznie zarządza wpisanie grzywny do dziennika należności sądowych i wzywa skazanego do jej uiszczenia w terminie ustawowym. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach nieuiszczenia grzywny w wyznaczonym terminie.”;

8) w § 367 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed zarządzeniem posiedzenia prezes sądu lub upoważniony sędzia może skierować do skazanego pismo o wyrażenie zgody na zamiarę grzywny na pracę społecznie użyteczną.”;

9) § 368 i 369 otrzymują brzmienie:

„§ 368. W celu wykonania orzeczenia w przedmiocie zastępczej kary pozbawienia wolności prezes sądu lub upoważniony sędzia podejmuje czynności zmierzające do osadzenia skazanego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, położonym najbliższej jego miejsca stałego pobytu, określone w art. 11 K.k.w. i innych przepisach.

§ 369. 1. Prezes sądu lub upoważniony sędzia wzywa skazanego na zastępczą karę pozbawienia wolności do stawienia się w wyznaczonym terminie w areszcie śledczym, położonym najbliżej jego miejsca stałego pobytu. Wezwanie powinno zawierać pouczenie o skutkach niestawiennictwa określonych w art. 79 § 2 K.k.w. oraz o treści art. 47 § 2 K.k.w. Prezes sądu lub upoważniony sędzia może polecić doprowadzenie skazanego do aresztu śledczego bez wezwania.

2. O terminie wyznaczonym skazanemu do stawiennictwa prezes sądu lub upoważniony sędzia zawiadamia administrację aresztu śledczego, zobowiązując ją jednocześnie do zawiadomienia sądu o niezgłoszeniu się skazanego w tym terminie.

3. Polecając Policji doprowadzenie skazanego do aresztu śledczego, prezes sądu lub upoważniony sędzia przesyła jednostce Policji właściwej według ostatniego miejsca pobytu skazanego nakaz doprowadzenia, wskazując areszt śledczy, do którego doprowadzenie ma nastąpić. Jeżeli skazanym jest żołnierz, obowiązek doprowadzenia do aresztu śledczego spoczywa na właściwych organach wojskowych.”;

10) w § 370 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie zawieszenia postępowania wykonawczego prezes sądu lub upoważniony sędzia niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy zakład karny lub areszt śledczy i jednostkę Policji, której polecono doprowadzenie skazanego do tejże jednostki penitencjarnej.”;

11) w § 379 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary bądź odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia stosuje się odpowiednio § 369. Do wezwania do stawienia się skazanego w areszcie śledczym, położonym najbliżej miejsca jego stałego pobytu, załącza się odpis postanowienia zarządzającego wykonanie warunkowo zawieszony kary lub odwołującego warunkowe przedterminowe zwolnienie.”;

12) po § 384 dodaje się § 384a w brzmieniu:

„§ 384a. 1. Wobec sprawcy skazanego za przestępstwo skierowane przeciwko wolności seksualnej, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, wobec którego orzeczono środek zabezpieczający określony w art. 95a K.k., sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwych biegłych, nie później niż do 6 miesięcy przed opuszczeniem zakładu karnego w związku z przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub przed końcem kary kieruje sprawę na posiedzenie w przedmiocie ustalenia potrzeby i sposobu wykonywania środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 95a § 1 K.k., albo sposobu wykonywania środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 95a § 1a K.k.

2. W celu zapewnienia właściwego wyboru miejsca wykonywania środka zabezpieczającego z art. 95a K.k., związanego z umieszczeniem sprawcy w zakładzie zamkniętym lub skierowaniem go do zakładu leczenia ambulatoryjnego i prawidłowego kierowania sprawców do tych zakładów, sąd zasięga opinii odpowiedniej w sprawach seksuologii sądowej jednostki organizacyjnej utworzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia, przesyłając jednocześnie odpis orzeczenia o zastosowaniu środka zabezpieczającego wraz z opinią właściwych biegłych.

3. Sąd, po określeniu zakładu zamkniętego, w którym sprawca powinien zostać umieszczony, przez jednostkę organizacyjną utworzoną lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, o której mowa w ust. 2, bezzwłocznie przesyła odpis orzeczenia wraz z poleceniem doprowadzenia dyrektorowi jednostki penitencjarnej, zaś w sytuacji, gdy skazany opuścił zakład karny – właściwej jednostce Policji. Sąd jednocześnie bezzwłocznie przesyła odpis orzeczenia i polecenie przyjęcia kierownikowi właściwego zakładu zamkniętego.

4. Sąd poucza kierownika zakładu zamkniętego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający, o wynikającym z art. 203 K.k.w. obowiązku przesyłania opinii o stanie zdrowia sprawcy umieszczonego w tym zakładzie oraz o skutkach jego niewykonania.

5. Sąd, po określeniu przez jednostkę organizacyjną utworzoną lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, o której mowa w ust. 2, zakładu ambulatoryjnego, w którym sprawca ma obowiązek podjąć stosowne leczenie, bezzwłocznie przesyła odpis orzeczenia: sprawcy, właściwej jednostce Policji lub właściwemu organowi wojskowemu wraz z nakazem doprowadzenia i kierownikowi zakładu ambulatoryjnego wraz z nakazem przyjęcia oraz poucza kierownika zakładu ambulatoryjnego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający orzeczony na podstawie art. 95a K.k., o obowiązku niezwłocznego poinformowania sądu o niestawiennictwie sprawcy na leczenie ambulatoryjne. O konsekwencjach uchylania się od leczenia ambulatoryjnego sąd poucza sprawcę wraz z doręczeniem mu odpisu postanowienia o skierowaniu na leczenie ambulatoryjne.

6. Po przekazaniu do dyspozycji sądu sprawcy zatrzymanego w związku z niestawieniem się na leczenie ambulatoryjne, sąd niezwłocznie kieruje sprawę na posiedzenie w przedmiocie rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 95a § 2b K.k. Odpis postanowienia doręcza się: sprawcy, Policji lub właściwemu organowi wojskowemu wraz z nakazem doprowadzenia, kierownikowi najbliższego zakładu zamkniętego wraz z nakazem przyjęcia oraz kierownikowi zakładu ambulatoryjnego i zarządza niezwłoczne doprowadzenie sprawcy do zakładu zamkniętego, występując jednocześnie do odpowiedniej w sprawach seksuologii sądowej jednostki organizacyjnej utworzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia o wskazanie miejsca wykonywania środka zabezpieczającego. Przepisy ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *J. Gowin*